

Dosar nr. 6261/2005

contencios fiscal

ROMÂNIA
 TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
 SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS AEDMINISTRATIV
 SENTINȚA nr. 1752

Ședința publică din data de 5 decembrie 2005

Instanța constituită din :

PREȘEDINTE – Elena Ivanoff

Grefier- Roxana Marinescu

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Tribunalul Dâmbovița a fost reprezentat de procuror Mihaela Feldiorean.

Pe rol fiind soluționarea cererii formulate pe calea contenciosului fiscal de către reclamanta SC **LEASUR COM SRL** cu sediul în comuna Mătăsaru, județul Dâmbovița reprezentată prin asociat unic Ilie A.Ion, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească nr.166, jud. Dâmbovița și ANAF București, cu sediul în București, str. Apolodor, nr.17, sector 5, prin care s-a solicitat anularea Deciziei nr. 401/03.2005 emisă de DGFP Dâmbovița, în temeiul art.8 alin.1 din Legea 554/2004.

Cererea de chemare în judecată scutită de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-au prezentat: av. Andrei Anton cu delegație la dosar pentru reclamanta SC **LEASUR COM SRL** Mătăsaru și pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița și ANAF București prin consilier juridic Samoilă Ana- Maria.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, aducându-se la cunoștința instanței stadiul pricinii și modul de îndeplinire a procedurii de citare. De asemenea, se referă faptul că la dosarul cauzei s-a depus prin serviciul arhivă- registratură copia procesului – verbal de control nr. 68/20.10.2000 încheiat de Garda Financiară Dâmbovița și faptul că societatea reclamantă la termenul anterior, a renunțat la capătul de cerere privind suspendarea executării actului administrativ atacat, respectiv a Deciziei nr. 401/03.2005 emisă de D G F P Dâmbovița.

Av.Andrei Anton pentru reclamanta SC **LEASUR COM SRL** Mătăsaru, solicită a i se comunica un exemplar al procesul – verbal de control cu nr. 68/20.10.2000 încheiat de Garda Financiară Dâmbovița, deus la dosarul cauzei prin serviciul arhivă- registratură.

Instanța înmânează apărătorului societății reclamante un exemplar al procesul – verbal de control cu nr. 68/20.10.2000 încheiat de Garda Financiară Dâmbovița, deus la dosarul cauzei prin serviciul arhivă- registratură.

Av.Andrei Anton pentru societatea reclamantă, învederează instanței că prin cererea de chemare în judecată a solicitat administrarea probei cu interogatoriu pârâtei D G F P Dâmbovița și înscrisuri. Precizează că a solicitat proba cu interogatoriu motivat de faptul că în procesul- verbal de control se face mențiunea că cele 38 de facturi sunt înregistrate fictiv, însă societatea reclamantă nu a plătit bugetul de stat, aceasta fiind plătitoare de TVA.

Procurorul de ședință solicită respingerea cererii formulată de societatea reclamantă, în sensul administrării probei cu interogatoriu, având în vedere înscrisurile depuse la dosar.

Instanța respinge cererea formulată de societatea reclamantă, în sensul administrării interogatoriului unității pârâte D G F P Dâmbovița, întrucât aceasta este nemotivată ținând cont de actele depuse la dosarul cauzei de către pârâtă și care se referă la cele solicitate de reclamantă prin această cerere, aceasta nefiind necesară. Constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Av. Andrei Anton având cuvântul pentru reclamanta SC SRL Mătăsaru, solicită admiterea acțiunii, a se dispune anularea Deciziei nr. 400/08.2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, ca fiind netemeinică și nelegală. Menționează faptul că societatea reclamantă nu se face vinovată de sumele imputate reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară și majorările de întârziere. În urma controlului efectuat și a unor verificări încrucișate s-a constatat că un număr de 38 de facturi fiscale de la diferiți agenți economici sunt fictive. În termen legal reclamanta a formulat contestație, care a fost finalizată prin Decizia nr. 609/24.2005. În contestație a arătat că reprezentantul societății reclamante nu era obligat să verifice în amănunțime facturile, aceasta a verificat mărfurile și prețurile. Solicită a se lua act de faptul că nu solicită cheltuieli de judecată.

Consilier juridic Ana Maria Samoilă având cuvântul pentru pârâții ANAF București și D G F P Dâmbovița, solicită respingerea acțiunii formulată de reclamantă și pe cale de consecință menținerea Deciziei nr. 400/08.2005 a D G F P Dâmbovița ca legală și temeinică. Menționează faptul că în urma unor verificări încrucișate s-a evidențiat că în perioada mai 1999 – februarie 2000 societatea reclamantă a dedus TVA eferentă unui număr de 38 de facturi fiscale nelegale, fiind astfel încălcate prevederile pct.119 din Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilității. Când unele rubrici din factură nu sunt completate sau când sunt completate cu date care nu corespund realității, factura respectivă nu mai îndeplinește condițiile pentru a fi luată în calcul ca document justificativ. Astfel că, bugetul statului este prejudiciat prin deducerea sumelor de către beneficiarul facturilor, respectiv societatea reclamantă. Potrivit prevederilor art.25 pct b lit a din OG nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contribuabilii au obligația să consemneze livrările și prestările de servicii în facturi legal aprobate. De asemenea, pct. c lit a al aceluiași articol, prevede ca obligație în sarcina contribuabililor să țină în mod regulat evidența contabilă potrivit legii. Documentele justificative care nu sunt procurate pe căile stabilite prin norme legale și nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective vor fi considerate fără documente legale de proveniență. Precizează faptul că societatea reclamantă nu se face vinovată pe cale penală, însă nu au fost îndeplinite condițiile legale.

Procurorul de ședință având cuvântul pune concluzii de respingere a acțiunii formulată de reclamanta SC SRL Mătăsaru, menținerea Deciziei nr. 400/08.2005 ca legală și temeinică, având în vedere că procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în HG nr. 831/1997 art.6 sunt interzise. Operațiunile din aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență. Arată că în acest sens s-a pronunțat și Curtea de Apel Ploiești prin Decizia nr.609/24 septembrie 2004.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față :

Prin cererea înregistrată sub nr. 400/08.2005 la această instanță, reclamanta SC SRL Mătăsaru a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, solicitând anularea deciziei nr. 400/08.2005 emisă de aceasta și suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

Motivându-și acțiunea, reclamanta arată că decizia emisă de DGFP Dâmbovița este nelegală și netemeinică, întrucât acesta nu răspunde argumentat juridic la contestația formulată de către reclamantă, limitându-și argumentația numai la dispozițiile OG nr.3/1992 cu modificările și completările ulterioare.

Reclamanta menționează că nu i se pot imputa sumele reprezentând deduceri TVA plus majorări de întârziere, deoarece potrivit art. 25 pct. B lit.a din OG nr. 3/1992, numai pentru lucrări sau prestări de servicii cu valoarea TVA mai mare de 20 milioane lei, unitatea avea obligația de a solicita copia certificatului de înregistrare ca plătitor de TVA a furnizorului.

Se mai arată, de către reclamantă că au fost verificate toate celelalte elemente de identificare a firmelor furnizoare de mărfuri, a înregistrat în contabilitate aceste sume și a plătit impozitul aferent profitului obținut de societate, bugetul statului nefiind păgubit în nici un fel.

În susținerea acțiunii reclamanta a depus în copie decizia nr. 40/10.02.2005 emisă de DGFP Dâmbovița - Biroul Soluționare Contestații, notele de constatare din 12.04.2000 și din 17.09.2002 întocmite de Garda Financiară Dâmbovița, contestația reclamantei înregistrată la 29.01.2001 și decizia nr. 305/02.2001 emisă de DGFP Dâmbovița.

Pârâta DGFP Dâmbovița a formulat întâmpinare cu adresa nr. 762/24.10.2005, prin care solicită respingerea acțiunii formulate de reclamantă, ca netemeinică și nelegală și pe cale de consecință mențiunea deciziei nr. 40/10.02.2005 emisă de DGFP Dâmbovița, deoarece în urma unor verificări s-a evidențiat faptul că în perioada mai 1999- februarie 2000, societatea reclamantă a dedus TVA aferentă unui număr de 38 de facturi fiscale nelegale, emise de firme fantomă, fiind încălcate prevederile pct.119 din Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilității.

Pârâta mai arată că, potrivit legislației în vigoare, pentru a putea fi dedusă taxa pe valoarea adăugată evidențiată în facturi, acestea trebuie să fie emise de către contribuabili înregistrați ca plătitori de TVA, emitenții celor 38 de facturi fiind inexistenți (firme fantomă), astfel încât, suma contestată nu poate fi acceptată la deducere, deducerea acestora prejudiciind bugetul de stat.

La cererea instanței pârâta a comunicat procesul verbal de control nr. 100/10.10.2000 încheiat de Garda Financiară Dâmbovița.

La termenul de judecată din 14 noiembrie 2005, instanța în temeiul art. 246 C.pr.civilă a luat act de renunțarea reclamantei, prin avocatul său, la judecata capătului de cerere privind suspendarea executării deciziei nr. 40/10.02.2005 emisă de DGFP Dâmbovița.

Tribunalul examinând actele și lucrările dosarului, probatoriul administrat în cauză, precum și dispozițiile legale incidente în cauză, reține următoarele;

Prin procesul verbal de control nr. 100/10.10.2000, organele de control ale Gărzii Financiare Dâmbovița au constatat că în perioada mai 1999- februarie 2000, SC

SRL a dedus TVA aferent unui număr de 38 facturi fiscale nelegale, aparținând unor firme fantomă, încălcându-se prevederile pct. 119 din Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilității.

Se mai evidențiază că în urma verificărilor efectuate de organul de control s-a constatat că furnizorii nu există, fiind vorba de firme fantomă, deci lipsește veriga anterioară furnizorul - care să colecteze taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor facturi, astfel că bugetul statului este prejudiciat prin deducerea acestor sume de către beneficiarul facturilor, SC

Potrivit art. 25 pct. B lit.a din OG nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, cu modificările și completările ulterioare, agenții economici au obligația „să consemneze livrările de bunuri și prestările de servicii în facturi sau documente aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea. Pentru livrări sau prestări de servicii cu valoarea taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, la documentele de mai sus se anexează și copia certificatului de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoare adăugată”.

Potrivit pct. C lit.a al aceluiași articol, se prevedea obligația contribuabililor de a ține în mod regulat evidența contabilă, potrivit legii, iar documentele justificative care nu sunt procurate pe căile stabilite prin normele legale și nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective vor fi considerate fără documente legale de proveniență.

Aceste prevederi imperative se regăsesc și în HG nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor și modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea lor, art. 6.

Conform prevederilor legale menționate, societatea reclamantă avea obligația de a verifica corectitudinea întocmirii celor 38 de facturi primite de la furnizori, care nu pot fi considerate documente justificative și nu pot fi înregistrate în contabilitate, astfel încât organul de control, în mod corect și legal, a stabilit că pentru suma de 1.487.000,00 lei care reprezenta TVA aferentă acestor facturi fiscale, societatea nu avea dreptul de deducere, calculându-se în mod corect și majorările de întârziere aferente.

Faptul că în cauză s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului societății, în plângerea penală a Gărzii Financiare Dâmbovița, nu duce la concluzia că procesul verbal nu a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale și reclamanta beneficiază de dreptul de deducere a TVA în sumă de 1.487.000,00 lei.

Pentru aceste considerente, tribunalul apreciază că acțiunea reclamantei este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, cu consecința menținerii deciziei nr. 10/11.03.2005 emisă de DGFP Dâmbovița și pe cale de consecință procesul verbal de control nr. 6320/20.10.2000 întocmit de Garda Financiară Dâmbovița, precum și obligarea societății reclamante la plata sumei de 1.487.000,00 lei cu titlu de TVA suplimentară și 1.487.000,00 lei majorări de întârziere aferente.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. "MĂTĂȘARU" SRL în cauză, cu sediul în comuna Mătăsaru, județul Dâmbovița în contradictoriu cu pârătele Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească nr.166, jud. Dâmbovița și ANAF București, cu sediul în București, str. Apolodor, nr.17, sector 5, și în consecință:

Menține decizia nr. 10 din 11.03.2005 emisă de DGFP Dâmbovița, și pe cale de consecință procesul verbal de control nr. 6320/20.10.2000 încheiat de Garda Financiară Dâmbovița.

Ia act că reclamanta a renunțat la judecarea capătului de cerere privind suspendarea executării deciziei nr. 10 din 11.03.2005 emisă de DGFP Dâmbovița.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 05 decembrie 2005.

PRESEDINTE
Elena Ivanoff

GREFIER
Roxana Marinescu

Red. E.Ivanoff/G.A
Ex.6/13.12.2005